

בִּפְהֵי שִׁיר

מילים ואיורים: עודד קפאיוק

הוצאת "ביקון", תשפ"ב 2022

השועל

אָנִי שׁוּעַל עִם עֵינַיִם חֲדוֹת
רְאִיתִי גּוֹן יְלָדִים מֵרְחוֹק,
אֶתְגַּנֵּב אֵלָיו בְּשֶׁקֶט, בְּסוּד.
בֵּין הַיְלָדִים יִהְיֶה לִי טוֹב.

לְבִשְׁתִּי מְכַנְסִים וְחֻלְצָה,
עַל הַפְּנִים מֵרְחֹתִי מִשְׁחָה.
עַל שְׁתֵּי רַגְלַיִם הִלְכֹתִי,
לְגוֹן הַיְלָדִים מִחֻפֵּשׁ הַגְּעֵתִי.

הַגְּנָנֹת סִפְרָה אֲגַדָּה,

הַבְּטוֹן שְׁלִי קִרְקָרָה.

מִהָר לְמִטְבַּח מֵהֶרְתִּי

כָּל הָעוֹגוֹת שֵׁם אֲכַלְתִּי.

הַיְלָדִים כָּעֶסוּ נוֹרָא
חֻפְּשׁוֹ הַגָּנֵב הָרַע.
מִצְאוּ אוֹתוֹ בַּפְּנָה,
חוֹלָם, שְׁקוּעַ בַּשְּׁנָה.

צָעְקוּ הַיְלָדִים בְּמַקְהֵלָה:
שׁוּעַל רַע, רַע!
לָמָּה כָּל הָעוֹגוֹת אֲכַלְתָּ,
אֲפֹלוּ אַחַת לָנוּ לֹא הִשְׁאַרְתָּ?

בְּרַח הַשׁוּעַל לְמַאוּרָה,

הַבְּטוֹן שְׁלוֹ כְּאָבָה.

אוֹי, לָמָּה הַגְּזַמְתִּי בְּאֲכִילָה?

כִּי אָנִי שׁוּעַל, לֹא יֶלֶד, לֹא יְלָדָה.

פֶּרֶר הַחִלּוּמוֹת

לְעוֹף בְּלֵי דְאָגוֹת
עַל רוּחוֹת נְעִימוֹת
בֵּין עֲנָנִים וּמְרָאוֹת.

לְהַרְיֵחַ כָּל הַיּוֹם
רִיחוֹת נְעִימִים,
לְלַקֵּק צוּף מְטַעְמִים.

פֶּרֶר אֲמַתִּי לְהִיּוֹת,
לְנַפְנֵף בְּיַדַּיִם קְלִילוֹת,
פֶּרֶר הַחִלּוּמוֹת.

כְּנַפִּים לִי בְּגָדִים,
צְבָעֵי קֶשֶׁת יָפִים,
הַחֶפֶשׁ כֹּה נְעִים.

אֲנִי פֶּרֶר הַחִלּוּמוֹת
מְרַחֵף עַל רוּחוֹת
מֵעַל פְּרָחִים וּמְרָאוֹת.

חגים

קפץ ראש השנה:
אני הראשון ברשימה,
ממני מתחילה השנה.

החגים התוכחו בשאלה,
את מי מאתנו הילדים הכי
אוהבים,
מי הכי נהנים?

אמר יום הכפורים:
אני הכי קדוש,
אני בראש.

חג השבועות אמר:
אני משלשת הרגלים,
בחגי נתנו עשרת הדברות.

חג הפסח התגאה –
מעבדות ישראל
בחגי החל להגאל.

ט"ו בשבט אמר:
אני חג לכלם,
לאילן וגם לאדם.

התגאה חג החנוכה:
ספגניות, לביבות ונרות,
גס השמן וסביבון לשמחות.
אמר פורים: אתי חוגגים
עם תחפושות ורעשנים,
אני מביא שמחה לילדים.

חג הסוכות בקש לא לריב, אסף כלם לספה:
אני מאחד כל חלקי האמה,
כל החגים נפלאים, את כלם הילדים אוהבים.

הסכימו החגים לדברים,
התחבקו בשמחה פילדים,
כלנו אחים, את כלם הילדים אוהבים.

A watercolor illustration of a landscape. In the foreground, a path leads from the bottom left towards the center. To the left of the path are three tall, thin green trees. In the middle ground, there is a large, bushy green tree. To the right of this tree are two houses with red roofs and light blue walls. The background shows a hazy landscape with more trees and a blue sky with soft, greyish clouds. The overall style is soft and painterly.

סודות

על הכתפים של סבא במרומים
מטיס אותי לשחקים,
לנופים קסומים.

אנחנו ברחובות, בגנים,
סבא נושם מתעיר,
אותי מוריד מהכתף.

בלינו יחד בנעימים,
לקקנו יחד מטעמים,
פזרנו זרעונים ליונים.

בגנה עליתי על נדנדה,
סבא הדר בחזקה,
יחד סובבנו בקרוסלה.

לסבא נפלו המשקפים,
חפשנו על האדמה,
מצאתי ראשון קבלתי נשיקה.

לסבא ולי סודות,
לאף אחד לא מספרים,
רק אנחנו אותם יודעים.

חַתְּלוֹל

בְּרָחוֹב רְאִיתִי חַתְּלוֹל
מְטִיל בְּשִׁבְלִים נִסְתָּרִים,
מְרִיחַ לְכֻלּוֹךְ וּפְחִים,
חַתְּלוֹל מִחֲמַדִּים.

מְקַפֵּץ עַל גְּדֵרוֹת,
מְרַפֵּסוֹת וְגִגּוֹת,
מְחַפֵּשׂ מְאֻכְלִים
חַתְּלוֹל מִחֲמַדִּים.

לְלִטֹף פְּרוֹתוֹ הֶרְכָּה –
הוּא יְגַרְגֵר בְּתוֹדָה,
רַק שְׁלֹא יִשְׁלַח "כֶּפֶה" –
זְהִירוֹת מְשֻׁרִיטָה.

עוֹשֶׂה מָה שֶׁבָּא,
מִתְפַּיֵק בְּשִׁמְשׁ בִּהְנָאָה,
מְגַרְגֵר בְּחֻבָּה,
מִיָּאוּ-מִיָּאוּ מִיֵּל בְּשִׁכּוֹנָה.

חַתּוֹלִים גְּדוֹלִים לוֹ מְצִיקִים,
יְלָדֵי הַגֶּן אוֹתָם מְגַרְשִׁים,
"קִישָׁטָה, קִישָׁטָה" לָהֶם קוֹרְאִים,
אֶת חַתְּלוֹל הַמְּחַמֵּד אוֹהָבִים.

בְּגִנָּה

בְּגִנַּת הַיָּרְקוֹת שְׂמֵחָה,
מְלַפְפוֹן יָרֵק צֶמַח לַגְּבֵה,
לִידוֹ פֶּלֶל וְעִגְבָּנִיָּה אֲדָמָה,
וְגַם בְּצֵל וְתַפּוּחֵי אֲדָמָה.

לְכֹל יָרֵק צֶבַע וְצוּרָה,
טַעַם וְרִיחַ, מִמֶּשׁ חֲגִיגָה,
כֹּלֵם יַחַד סֵלֶט לְאֲרוּחָה.

הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁלְחָה בְּרָכָה,
קִרְנֵים צְהָבוֹת לְצִמִּיחָה,
הַיָּרְקוֹת אָמְרוּ תוֹדָה.

אָמָא נִמְרָה

יודעת הכל, חכמה,
מסבירה מה שקשה להבנה,
משפטיה הדברים כמו נשיקה.

אם עצוב לי – אָמָא מחבֶּקת בחֶזְקָה,
בְּאֲזְנֵי שָׂרָה שִׁיר אֶהְבֶּה
וְאֲנִי מִיַּד נִרְגָּע.

כְּאֲשֶׁר אֶגְדֵּל אֶהְיֶה כְּמוֹהָ –
אָמָא עֲדִינָה וְגַם נִמְרָה,
מְגַנָּה וְאוֹהֶבֶת נוֹרָא.

אָמָא שְׁלִי יָפָה וְזֵרִיזָה
הַכֹּל הִיא רוֹאָה,
אוֹתִי אוֹהֶבֶת נוֹרָא.

כְּאֲשֶׁר עוֹשִׂים לִי רַע
הִיא הוֹפֶכֶת מִיַּד נִמְרָה,
אֵשׁ בְּעֵינֶיהָ מוֹפִיעָה.

עַל אָמָא אֶפְשֶׁר לְסַמֵּךְ –
הִיא תִּמְיֵד בְּסִבִּיבָה
מְגַנָּה מְכֹל צָרָה.

בְּטִיּוֹל כְּמַעַט נִפְלֵתִי,
אָמָא רְאֵתָה וְעֲצָרָה,
אֶמְרֵתִי לָהּ תוֹדָה.

יָם

בְּיָם כָּחַל מַקְסִים
לְטַפְתִּי גָלִים.

הַרְגָלִים בְּחֹל נְעִים,
הַגּוֹף כְּמוֹ דוֹלְפִין.

שָׁמַשׁ צְהָבָה בְּמַרְחָקִים,
מֵיָם זָכִים מְדַגְדָּגִים
וְגַם דָּגִים מַפְלָאִים.
הֵיָם – שְׂמַחַת חַיִּים.

מֵיָם רוֹחֲצִים זְכָרוֹנוֹת,
גַּם יָמִים רְחוּקִים,
גָּלִי פֶסַח וְשִׂמְחָה,
שִׁירַת הַיָּם – גָּאוּ גָאָה.

אָח קָטָן

שִׁיגְדֵל כְּבָר מֵהָר
נִלְדָּה יַחַד לְטִיִּיל,
אָח קָטָן – בְּבָה,
מֵהַהוֹרִים מִתְנַה יָפָה.

אָח קָטָן
מִתוֹק הוּא וְנִחְמָד,
אוֹתוֹ תְּמִיד אֶהֱב,
אוֹתוֹ תְּמִיד אֶהֱב.

אִמָּא אוֹהֶבֶת הַתִּינוּק
כִּי הוּא עֵכָשׁוֹ הַקָּטָן
וְאוֹתִי כִּי אָנִי גְדוֹל וְחָכָם –
לְשָׁנֵינוּ יֵשׁ לָהּ אֶהֱבָה כְּמוֹ יָם.

אָחִי "עוֹשֶׂה" בְּמִטָּה
שִׂמַּח בְּמָה שֶׁעָשָׂה,
קָקִי לוֹ גְּאוּה גְדוּלָה,
אֲלֵמַד אוֹתוֹ הַתְּנַהְגוֹת יָפָה.

מֵהַבְּטָן שֶׁל אִמָּא
בָּא אָח קָטָן,
בְּמִטָּה נִמְצָא
יֵשׁוּן כָּל הַזְּמַן.

הָאֵם הַתִּינוּק הַחֲדָשׁ תֵּאֱהָב
וְאוֹתִי אוֹלִי תִשְׁכַּח?
אָבֵל אִמָּא אֲמָרָה:
לְשָׁנֵיכֶם יֵשׁ לִי הַרְבֵּה אֶהֱבָה!

דג זהב

דג זהב נחמד
שט בצנצנת לבד,
אלי מחיך מעט
עצוב הוא המבט.

עינים לו שקטות
בי הן מביטות
מה הן רוצות?
מה הן מבקשות?

צנצנת ודג
עם חלומות זהב.
שוחה הוא בתוכה,
בבועות של חבה.

שחו השנים בשמחה
חגגו בצנצנת בצותא.
שניהם לא עצובים,
חברים לחיים.

אני לו חבר
שר לו שיר זמר.
אל תדאג דג
אביא לך חבר נחמד.

בָּבָה

הַבָּבָה אֶהוּבָה לִי חֲבֵרָה,
הַבָּבָה אֶהוּבָה לִי יוֹדָה.
מִשְׁחָקִים בְּאִמָּא וַיִּלְדָּה,
סוּדוֹת לָנוּ, אִישׁ לֹא יָדַע.

לַבָּבָה אֶהוּבָה שְׁעַר יָפָה,
עֵינַיִם כְּחֹלוֹת וּפֶה נָאָה,
לְפַעֲמִים בּוֹכָה, לְפַעֲמִים צוֹחֶקֶת –
תָּמִיד אוֹתָהּ אָנִי אוֹהֶבֶת.

עִם עֲגֻלָּה טֵיִלְנוּ בַּגָּנָה,
אֲנָשִׁים חִיכּוּ בַּהֲנָאָה,
בְּעָרֵב הִשְׁכַּבְתִּי אוֹתָהּ לִישׁוֹן,
הִרְדַּמְתִּי בְּשִׁיר עָרֵב מֵהַגְּרוּן.

אֶתְמוֹל נָפְלָה הַבָּבָה,
הִלְחִי שְׁלָה נִשְׁבְּרָה,
רָצְתִי מֵהָר לְרוֹפְאָה
הִיא לֹא יָכְלָה לְטַפֵּל בָּהּ.

אָבֹא בְּדָבָק תִּקּוֹן,
נִתְתִּי לָהּ נְשִׁיקָה.
הַבָּבָה הִיא לִי יִלְדָּה
וְאָנִי הָאִמָּא עָלֶיהָ מְגַנָּה.

אֶתְמוֹל הִלְכְּתִי לָגוֹן,
נִפְרַדְתִּי מֵהַבָּבָה וְהִיא בְּכַתָּה.
אָמַרְתִּי – אֵל תִּדְאָגִי אָבוֹא מֵהָר חֲזָרָה,
אֵל תִּבְכִּי בָבָה, אֵל תִּבְכִּי אֶהוּבָה.

פֶּרֶת מֹשֶׁה רִבְנוֹ

פֶּרֶת מֹשֶׁה רִבְנוֹ
מְטִילֶת בְּגֹן עִם הַנְּקֻדּוֹת,
בָּאָה לְבַקֵּר, לְהַנּוֹת.

קִטְנָה הִיא וּבִישָׁנִית
נוֹחֶתֶת בְּזִהִירוֹת
וּמִיד בּוֹרַחַת בְּמַהִירוֹת.

אֶת לֹא פָּרָה אֶת חֲפוּשִׁית,
עִם הַשֵּׁם הַכֹּל כֶּךָ מְצַחִיק,
אָבֵל מֹשֶׁה רִבְנוֹ זֶה מִמֶּשׁ מְדָלִיק.

לְהִיּוֹת בְּגֹן אֶת יְכוּלָּה,
לֹא נִפְגַּע בְּךָ חֲמוּדָה,
נִשְׁמַע יַחַד סְפוּרֵי אֲגָדָה.

הפיפי ברח

הפיפי ברח
המכנסים בהרטבה,
אוי לבושה
איך לי זה קרה?

אמא למדה להתאפק,
אבא אותי לטף,
מעכשו בסיר ובאסלה
הפיפי כבר ממשמע.

נגמלתי מהרטבה,
אין יותר בושה,
המכנסים יבשים
כמו אצל גדולים.

חִלְזוֹן

חִלְזוֹן זוֹחֵל בַּגֶּנֶה,
נָעָה לְאֵט הַחַיָּה
בְּקִלּוֹת אֲשִׁיג אוֹתָהּ.
מוֹזֵר מִמָּשׁ מוֹזֵר,
הַבַּיִת שְׁלוֹ עַל הַגֵּב
הַחִלְזוֹן נֶחְבֵּא בּוֹ בְּצָר.

קָשִׁים חַיֵּי חִלְזוֹן
הַבַּיִת מִשָּׂא עַל גֵּב
בְּקִשֵּׁי הוּא זָז.
אֵיזָה כִּיף לִי,
הַבַּיִת לֹא עַל גִּבִּי,
חֶדֶר לִי וְחֶדֶר לְאַחוֹתִי.
בַּבַּיִת אָנוּ מְבַלִּים
בַּחוּץ רָצִים, מְשַׁחֲקִים,
אֲנַחְנוּ יְלָדִים – לֹא חִלְזוֹנִים.

בְּגֵן הַחַיּוֹת

בְּגֵן הַחַיּוֹת הַרְבֵּה הַפְתָּעוֹת –
לְבִיָּאָה שׁוֹלַחַת כַּפּוֹת,
קוֹפִיף מְדַלֵּג עַל הָעֵצִים,
יְנִשׁוּף בְּמַבְט חֲכָמִים.

הַחַיּוֹת מְצִיגוֹת הַצָּגָה –
כָּל אַחַת מְרָאָה יָפִיָּה,
כָּל אַחַת מְשִׁמְעָה קוֹלָהּ,
הָאֲרִיָּה שׁוֹאֵג, הַתְּכִי שׁוֹרֵק.

לְטֹס מְנִיפַת נּוֹצוֹת,
קֶשֶׁת צְבָעִים וְנִקְדוֹת,
הַקַּפּוֹד שׁוֹלֵף קוֹצִים
וְאֵילִים מְדַלְּגִים, מְקַפְּצִים.

הַחַיּוֹת מְצִיגוֹת הַצָּגָה,
כָּל אַחַת מְרָאָה כּוֹחָה,
כָּל אַחַת מְרָאָה יָפִיָּה,
מְדַבֶּרֶת בְּשִׁפְתָּהּ.

קַרְקוֹר, שְׂרִיקָה וְנִהְמָה,
מְקַהֵלָה מִמָּשׁ עֲלִיזָה,
כָּל כָּד הַרְבֵּה קוֹלוֹת,
אֶרֶץ פְּלֵאוֹת – גֵּן הַחַיּוֹת.

פִּילוֹן עִם אָף אָרוֹךְ
מֵרִיחַ הַכֹּל מֵרְחוֹק,
קוֹף אֹכֵל בְּנִנָּה בְּהִנָּאָה
קוֹפֵץ מְעַנֵּף לְנִדְנִדָּה.

קַרְקוֹר, גְּעִיָּה וְנִהְמָה,
מְקַהֵלָה מִמָּשׁ עֲלִיזָה,
כָּל כָּד הַרְבֵּה קוֹלוֹת
תִּזְמָרֶת גֵּן הַחַיּוֹת.

המחבר מודה לשאול נגר איש האשכולות על העצות
המועילות לשיפור השירים ולעימוד הספר,
ולמלחיני השירים "בגן החיות" ו"חגים" והמבצעים –
מזי כהן ויושי שדה, שנתנו מעוף מרנין למילים, למאזינים קטנים כגדולים.

להאזנה לשיר "חגים"

<https://www.youtube.com/watch?v=3VDxAyFQPF0>

להאזנה לשיר "בגן החיות"

<https://www.youtube.com/watch?v=Ukk3aG5iy3s>

הוצאת "ביקון", תשפ"ב 2022